

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Jeg har fremsat et lovforslag, og det lovforslag indeholder nogle foranstaltninger i forhold til amtskommunerne. Det er klart, at en sådan lovgivning fører regeringen ud i livet i det øjeblik, den bliver vedtaget af folketinget. Og selv om det er dette lovforslag, vi behandler, og ikke det andet og dette ikke er til forhandling i øjeblikket, vil jeg sige, at de lovforslag, vi har fremsat her, under alle omstændigheder skal til første behandling, for de er grundlaget for de drøftelser, der foregår. Jeg har ikke hermed sagt, at vi ikke er åbne over for forhandlinger, og jeg går ud fra, at folketinget er optaget af, at der er kommet åbning i forhandlingerne, og at de kommunale organisationer også er interesseret i det, som regeringen meget gerne ville have, nogle frivillige aftaler om disse ting. Hvis det kan opnås, er det vel ikke at beklage, men snarere at hilse med tilfredshed.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 119:

Forslag til lov om etårig binding af primærkommunal overskudsløkkviditet.

(Fremsat 14/3 84).

Lovforslaget sættes til forhandling.

*Forhandling***Henning Rasmussen (S):**

Jeg forstår, at vi skal tage dette lovforslag alvorligt indtil videre.

Det er et lovforslag om et statsligt tvangslån på 2 mia kr. fra kommunernes kasser, og

det er ikke en straffeaktion, siger ministeren, som det lovforslag, vi netop har diskuteret, om tvangslånet fra amtskommunernes kasser.

Primærkommunerne har helt fulgt henstillingen om at holde skatterne i ro. De har sparet på mange måder, og de har vist stor ansvarlighed. Derfor måtte regeringens ministre hurtigt holde op med at begrunde de nye indhug i kommunekasserne alene med frygten for, at kommunerne ville handle ufornuftigt med de stigende kassebeholdninger. Nej, sagde man, pengene må ind i statens kasse også af den grund, at banker og sparekasser kan fristes til at bruge de beløb, kommunerne har indsat dér, til at låne ud til private mennesker til ufornuftige og samfundsskadelige køb.

Altså: når regeringen ikke kan eller vil styre pengeinstitutternes ufornuftige udlån, må kommunerne tvinges til at aflevere 2 mia kr. af deres penge.

Jeg kunne fristes til at spørge: hvor meget skal kommunerne tvinges til at aflevere, næste gang økonomiministeren forudser stigende underskud på betalingsbalancen bl.a. på grund af en kritisabel og skadelig udlånspolitik i bankvæsenet?

Den sande forklaring på tvangslånsforanstaltningen er også en anden. Regeringen har hårdt brug for de penge for at fylde de huller, der er i finansloven. Det er igen de manglende besparelser og indtægter hos staten, som kommunerne skal undgælde for.

Jeg ved godt, at regeringspartierne medlemmer siger: ja men det er det sædvanlige med de sure socialdemokrater. Jeg vil derfor citere, hvad formanden for det radikale venstres kommunalpolitiske udvalg, Keld Anker Nielsen, skriver i bladet Kommunen forrige tirsdag:

»Og hvad er det så, regeringen gør: 1) den undlader at føre den nødvendige finanspolitik, 2) den accepterer tilsyneladende stiltienende, at Nationalbanken ikke fører pengepolitik, og 3) den fremlægger forslag, der gør kommunerne til en regulator af pengestrømmen i samfundet. Jeg tror, at ingen kommunalpolitiker i dette land nogen sinde har oplevet et større og mere uanstændigt anslag imod de danske kommuner.«

Jeg kan ikke sige det bedre, end Keld Anker Nielsen har gjort det.

Det er rigtigt, at den kommunale likviditet er steget i 1983. Det sker efter en periode på